

A BIBLIAISMERETI VETÉLKEDŐ ANYAGA I-IV. OSZTÁLYOS DIÁKOK SZÁMÁRA

JÉZUS CSODÁI

1. Jézus a tengeren jár és gyógyít (Mt14,22-36)

Ezután nyomban sűrgetni kezdte tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előtte a túlsó partra, amíg ő elbocsátja a sokaságot. Miután elbocsátotta a sokaságot, egyedül felment a hegyre imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott.

A hajó pedig már messze eltávolodott a parttól, és a hullámok között hányódott, mert ellenszél volt. Már hajnalodott, amikor Jézus odament hozzájuk a tengeren járva. Mikor pedig a tanítványok meglátták, hogy a tengeren jár, megrémültek, és ezt mondták: Kísértet ez! És ijedtükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: Bizzatok, én vagyok, ne féljete! Péter ekkor így válaszolt neki: Uram, ha te vagy az, parancsold meg, hogy odamenjek hozzád a vízen! Ő pedig így szólt: Jöjj! És Péter, kiszállva a hajóból, járni kezdett a vízen, és elindult Jézus felé. Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: Uram, ments meg! Jézus pedig azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: Kicsinyhitű, miért kételkedtél? És amint beszálltak a hajóba, elült a szél. A hajóban levők pedig leborultak előtte, és ezt mondták: Valóban Isten Fia vagy!

Jézus sok beteget meggyógyít

Átkelve Genezáretnél értek partot. Amikor felismerték őt annak a helynek a lakói, hírül adták az egész környéken, és odavittek hozzá minden beteget, és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét megérinthessék. És aki csak megérintette, meggyógyult.

2. Négyezer ember megvendégelése (Mt 15, 29-39)

Jézus azután eltávozott onnan, elment a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült. Nagy sokaság ment hozzá, és bénákat, nyomorékokat, vakokat, némákat és sok más beteget vittek magukkal. Ezeket Jézus lába elé tették, ő pedig meggyógyította őket. A sokaság pedig csodálkozott, amikor látta, hogy a némák beszélnek, a nyomorékok egészségesek lesznek, a bénák járnak, a vakok pedig látnak, és dicsőítette Izráel Istenét.

Jézus ekkor odahívta tanítványait, és így szólt: Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton. Tanítványai így válaszoltak: Honnan volna itt a pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot? Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyereitek van? Ők így feleltek: Hét, és egy kevés halunk. Miután megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre, vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. Mindnyájan ettek és jóllaktak, azután hét kosarat szedtek tele a maradék darabokkal. Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, az asszonyokat és a gyermekeket nem számítva.

Ezek után Jézus elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és lement Magadán vidékére.

3. Jézus meggyógyítja a bénát (Lk 5,17-20;24-26)

Amikor az egyik napon tanított, és körülötte ültek a farizeusok és törvénytudók, akik Galilea és Júdea különböző falvaiból, továbbá Jeruzsálemből jöttek, az Úr ereje gyógyításra indította őt. És íme, férfiak ágyon hoztak egy béna embert, és igyekeztek bevinni és letenni eléje. Mivel a sokaság miatt nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették le ágyastól Jézus elé a közére. Ő pedig látva hitüket, így szólt: Ember, megbocsáttattak a te bűneid.

Azért pedig, hogy megtudjátok: van hatalma az Emberfiának bűnöket megbocsátani a földön – így szólt a bénához: Neked mondom, kelj fel, vedd az ágyadat, és menj haza! Az pedig szemük láttára azonnal felkelt, fogta az ágyát, amelyen feküdt, és Istent dicsőítve hazament. Ámulat fogta el mindnyájukat, és dicsőítették az Istent, megteltek félelemmel, és ezt mondták: Csodálatos dolgokat láttunk ma!

4. A kapernaumi százados szolgája Lk 7,1- 10

Miután befejezte minden beszédét, amelyet a nép füle hallatára mondott, bement Kapernaumba. Egy századosnak volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott. Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kérte őt, hogy jöjjön el, és mentse meg a szolgáját. Amikor odaértek Jézushoz, sürgetve kérték: Méltó arra, hogy megtedd ezt neki, mert szereti népünket, ő építtette a zsinagógát is nekünk. Jézus pedig elindult velük. Amikor már közel járt a házhoz, a százados eléje küldte barátait, és ezt üzenté neki: Uram, ne fáradj, mert nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj. Ezért magamat sem tartottam méltónak arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szólj, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Ha szólok az egyiknek: Menj el – akkor az elmegy; és a másiknak: Jöjj ide – akkor az idejön; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt – akkor az megteszi. Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva így szólt az őt követő sokasághoz: Mondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet. Amikor a küldöttek visszatértek a házba, a szolgát egészségesen találták.

Aranymondások:

1. **„De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: Bízatok, én vagyok, ne féljete!”** (Mt 14,27)
2. **„Miután megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre, vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.”** (Mt 15,35-36)
3. **„Ő pedig látva hitüket, így szólt: Ember, megbocsáttattak a te bűneid.”** (Lk 5,20)
4. **„Mondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet.”** (Lk 7,9b)